5 ARG.

AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

NR. 3

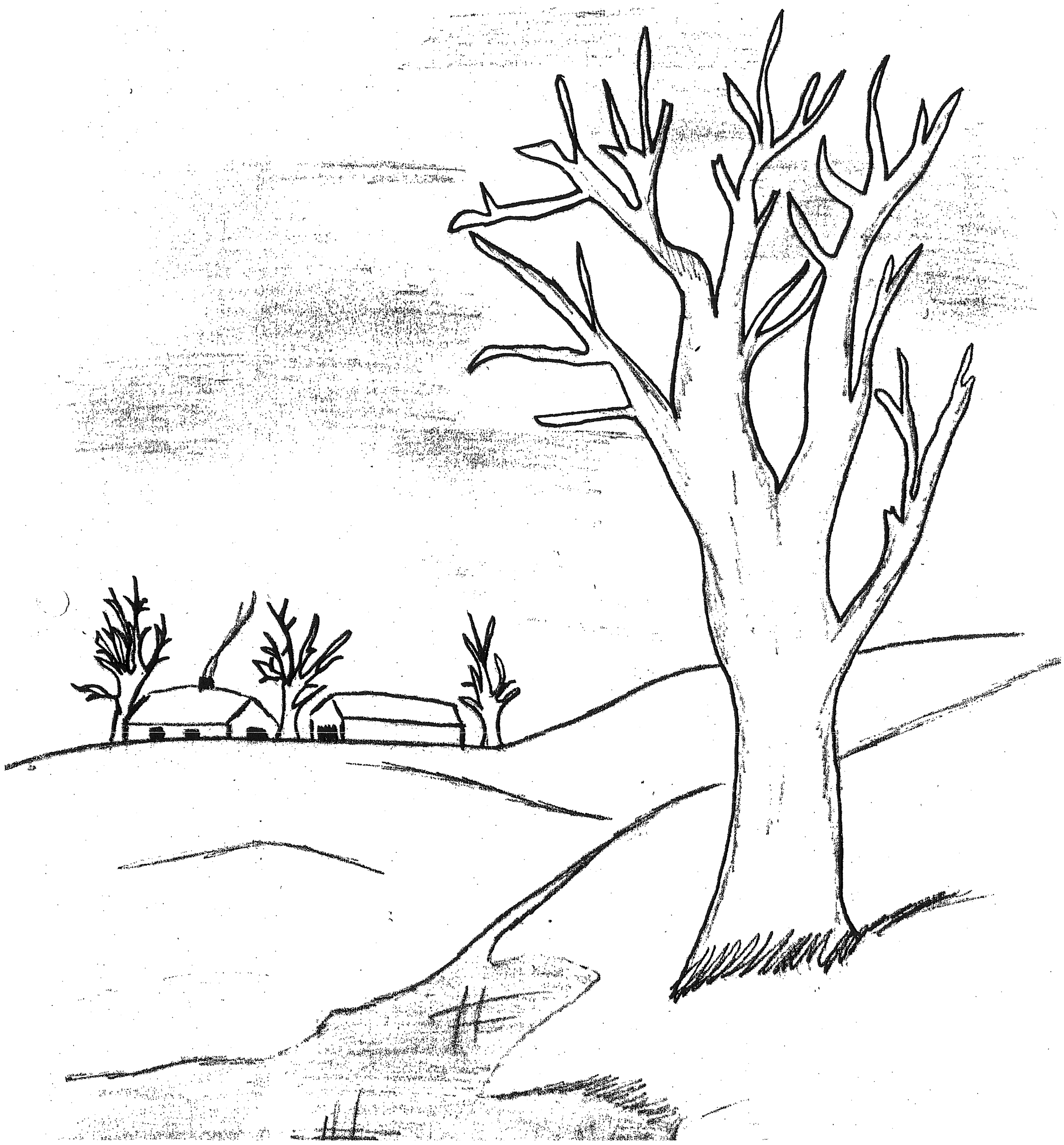

SMÅ BETRAKTNINGER OM DE HJERTENÆRE TING.

Så har vi gjort oss ferdig med sommarmånan ifølge kalenderen, men det fulgte så lite sommer med dem i år. Vi som ikke la avgårde til sydlige strøk, berga oss særdeles bra for solforbrenning, i alle fall når en har beholdt håret på hodet. Verre var det for dem som gikk med blankskallen bær under åpen himmel i mai, de blei nåkka rødmussat ovantel.
For øvrig forløp "sommartida" uten mannefall eller brukstap i bygda. Fleire snakka smått om å røm før de drukna ståanes på flat mark, men heldigvis var det ingen som "gjorde svenske av seg" før godt.
Det er forresten (nord)lan(d)sert en ny form for klesreingjøring i sommar, - ut og bløtlegg, inn og tørk,- for noen år siden, gjorde vi det omvendte - som ellers i landet.

Flyndrefeske har vorre heller labert i år. Bygdefeskeran skylda på at det ikke har vorre utrorver ein einaste dag, - men vi som kjenne karran ifra landsida, har opplevd mang en dag med havblikk, - så vi gjer landligga en annen grunn,--. Ja, den -----dommen kjem man borti alle om man får levedaga.

Slåtta var en fuktig tidperiode før de som befatta seg med sånt. Men sannelig kunne man skue bikininymfer med hæsa, og de sjein som sole kver ei av dem. Høytørken skal vi helst ikkje legge fleire ord på, - det var nok ønsker om å oppdrive en tørketrommel.

No er potetånna over oss. Om tallet på hakkera er redusert. så må enda de fleste krumme ryggen for å finne utbytte av våronna. Kæm av bondan som får største poteten, er nok ikkje heilt fastslådd enda, - ikkje alle har fått opp all grøden. Men kallan fær no gårdmella og måle mandelpoteten, så det må vel kåres en vinnermodell.

Alle nordlendingan har jo håpa på verførbedring etter som vekken har gådd, - men der har jo ønskan ikkje gådd i oppfyllelse. No gjenstår det berre å tru hardt på en

FIN HØST.

Redd-aksjon-ær.

NYTT FRÅ GRENDELAGSTYRET

Grendelagstyret har vedtatt å ha styremøta første fredag i kver måned.

Det arbeides med å arrangere hyggekveld/haustfest en av de siste søndagane i oktober.

Årsmøtet i grendelaget er fastsett til 20/11 kl. 16.00

GRUPPENE

Barnegruppa vil forsøke å sette i gang "barnetrim" for ungar i førskolealder.

Det arbeides også med å få i gang ei "spellegruppe" for alle som har lyst til litt musisering.

VEGVESENET

Brev er sendt til Vegvesenet, der vi ber om arbeidet med å forbedre bankettane langs E6 fortsetter, også langs de nyasfalterte strekningene. Vi ber også Vegvesenet vurdere å asfaltere bankettane ved neste asfaltering. Og vi etterlyser planane for busslomme på Vidrek.

ELVERKET

Vi har skrive til E-verket og bedt om at den nye vegbelysninga må utvides til heile den tett-bebodde delen av bygda.

SKOLEPLASSEN

Grendelagsstyret tok ein dugnad på plassen og fekk sett opp stolpar til lys på banen. Vidare arbeider vi med å få gjort ferdig grusinga. Vi skal utvide oppkjøringa ein del, og vi har alt klart for å få portane opp igjen.

Under forsøk på å reparere flaggstanga, viste det seg at ho var så rotten at ho knektes tvert av. Vi har løfte om å få ei anna stang gjevandes, som berre treng litt oppussing, og den håper vi å få opp med det første.

Vi arbeider med å få tak i ein slange til å sprøyte skøytebanen (så vi slepp å låne, som i fjor).

Lørdag 15/10 planlegg vi dugnad på plassen, men nærare beskjed kjem i postkassen.

I nærmaste framtid vil vi også ta fatt på isoleringa av skolen, først Glava i taket. Dette blir anskaffa for pengar som er kommen inn på festane vi har halde.

Martin

DE STORE BEGIVENHETAN

Også dennan sommeren har virak-væringan gått inn i den berømte ektestanden. Denne gang var det Bjørg Bjerkelund og Erlend Hansten som gifta seg 23. juli, og de holdt bryllupet på grendehuset her.

Den I2. august feira Tone Jervell Moxnes og Tore Indregard bryllup i Trondheim.

Vi sender dem hjertelige gratulasjoner for dagene som var og ønsker berre velstand i de kommende år!

Den 22. juni kom odelsgutten på Gjerdhaugen og de stolte foreldre var Anne Berit Søfteland Eidissen og Gaute Indrebø Eidissen. All lykke ønskes gutten!

0=0=0=0=0=0=0=0=0

SANKT HANS

var jo midtsommer i år også, og da klonga en dek bygdefolk seg sammen ved Molloen. Bålet var ferdigbygd på tre sider og det tok ikke lange stunda før byggverket var fullført og lågen stod til værs. Varm kaffe gjorde godt i frosne kropper og tina opp både sjel og sinn.
Det var riktig mange som kjempa om sekundene for å få i seg metervis med lakrissvære og fylle i tannhollan. Ikke alle fikk samme stilkarakter, men et glipp forekommer vel selv hos de mest veltræna storeteran. Dannelse er jo et avlægs begrep, så det treng ingen å ofre en tanke på lenger.
Som vanlig blei det noen som nærma seg mællbakkan for å rekke en partner i "siste par ut". De aller yngste skuddan på slektstrean var smått å målte støvellengda, men for det meste kom ikkje floa innom støvelskaftan.
Småpøls'n smaug lett ned med tilsætting av loff i trau-vis som ho Torill spanderte, - det var aldeles fullbragt.
Oppmøtet av utilreiste bygdinga var ikkje heilt på høyden med manntallet her, - nesten så vi frestes å tru på at ungfolk kryr seg tel stuepeisen og tar fram en speiel for å sjå seg sjøl, så har de det hyggelig i det beste selskap og slæpp å ta vår forbehold for st.hansfeiringa.
Vi gamle i traden trur vi må greie å gå tel molloen neste år og.

MINNEGUDSTJENESTE

Den 30. juli hadde et 40-talls bygdefolk og tilreisende møtt fram til friluftsgudstjeneste på kirkegården.
Da blei den tidligere omtalte minnesteinen avduka.
Sogneprest Nordlund forretta.
Det var en stille bris over den ellers så stille gravlunden. Skyene var mye i veien for sola, men litt slapp ho til inninellom. Utrolig nok greide regndråpene å holde seg på avstand så lenge vi var under åpen himmel.

Martin Indregard gav en historisk redegjørelse for hvordan kirkegården her blei et faktum, - og han mintes de som var begravet andre steder før vi fikk vår egen gravlund her.

Gudstjenester på kirkegårdene omkring er jo blitt mere utbredt, så vi får håpe det kan bli årvisst avvikla her og at fleire kan se seg anledning til å være til stede.

0=0=0=0=0=0

MINNESTØTTA PÅ KJERKEGÅRDEN

Tale ved innviinga.

Den minnestøtta som vi i dag har innvidd, har ei forhistorie. Og som ved all historie, skader det ikkje om vi stoppar opp og tenker litt tilbake, på det som var, på sammenhengen i tingan rundt oss.

Nå, historie og historie, - så forferdelig langt attover i tida skal vi ikkje. Her er vel folk til stede som sjøl husker alt det eg skal nemne, - og som veit mykje meir enn eg om saka.

Men altså, vi skal tilbake til 1932. På den tida var jo verken veien eller ferga kommen. Byturane gjekk i båten. Det same når folk skulle til kjerkegården i Håkvik. Vidrek var ei lita jordbruksbygd, som så mange andre rundt om i fjordan. Bygda låg i Ankenes kommune, og Narvik kommune var berre eit lite nes midt i Ankenes. Men, ka kommunen heite spiller mindre rolle, for den gongen tok "det kommunale" seg av langt færre oppgavar enn no. De fleste oppgavane i bygdene måtte folk ta sikte på å løyse sjøl, stort sett.

Det var vel bakgrunnen for at vidrekfolket hadde stifta ei forening som blei kalla "Virekks Selvhjelpsforening". Eg har ikkje sett protokollar eller slikt frå denne foreninga, og eg veit ikkje når ho blei stifta. Men namnet fortteller jo klart nok om formålet: å samle pengar for nyttige tiltak i bygda. Ka slags formål det var, veit eg lite om, men eg har latt meg fortelle at ett av dem var å bygge bru over Storelva - den gamle brua, sjølsagt, ovefor fossen. Tilfeldigvis har eg funne ei kvittering som fortell at kr. 42 blei brukt i 1932 til å sette opp gjerde rundt skoletomta (gammelskolen som låg mellom de noværande husa til Gundersen og Torstein Olsen). Han Johan Eidissen sto for den jobben.

Ei anna forening på Vidrek den tida, var Virekk skoleskipskomite. n veit eg enda mindre om, men har fått å vite at det hang sammen med n plan Heidenstrøm i Narvik hadde om å få et skoleskip utrusta.

Korsom er, på et kretsmøte den 13.mars 1932 vedtok man å slå disse reningan sammen, under namnet Virekks selvhjelpsforening. Samtidig ekk kassererervervet over frå Anne Ravn, som var død to år før, til .vin Ravn, den gang en ung mann på 31 år. Kassen lydde på vel 800 kr., :kje så reint lite pengar den tida.

Det hadde fleire gongar vore lufta tankar om at Vidrek burde få .gen kjerkegård. Alt frå då Håkvik fekk sin, i år 1900, var det snakk ı dette. Men det blei med snakket, og i alle år etter århundreskiftet .ei vidrekfolk gravlagt i Håkvik, - ført dit med båt. Men i 1944 velgte ; kretsmøte på Vidrek en komite for å få oppretta kjerkegård, og det ›m ny fart i saka. Etter to års iherdig arbeid var man kommen så langt t den første kunne settes ned på Vidrek Gravlund. Det var for øvrig :istian Thomassen. Det skjedde faktisk før kjerkegården var offisielt .gsla, og med ei lånt klokke frå Narvik. Den klokka som no heng i ärnet, kom seinare ut på året 1946.

En ikkje uvesentlig del av finansieringa av kjerkegården sto selvjelpsforeninga for. Det blei på kretsmøte i 1946 vedtatt å bevilge r. 500 av foreningskassen til dette. Så vidt eg kan sjå av kvitterngar, blei det til slutt brukt en god del meir enn det òg. Det var gså meininga at det som sto igjen på selvhjelpsforeninga sin konto, kulle brukes til et eller anna høvelig formål på kjerkegården.

Men tida gjekk, og kjerkegården krevde ingen særskilte utgifter. Så engane blei ståande i banken og forrente seg, mens foreninga ikkje enger var virksom. I 1982 kontakta Edvin Ravn Vidrek grendelag og ba ss finne et høvelig formål for pengane, vel 1400 kr var det då. Et rendelagsmøte vedtok så at vi ville reise denne minnesteinen for engane. En komite, med Jenny Johansen, Harry Johansen og Sigfrid ndregard fekk i oppdrag å finne fram namna på de vidrekingane som ar blitt gravlagt i Håkvik i tida 1900-1946. Opprinnelig var det tanten å lage ei namneplate med alle desse på, men det viste seg å bli ılt for mange namn, heile 43. Derfor blei det vedtatt å nytte den teksten som støtta no har, og samtidig oppbevare en fortegnelse over alle namna i et skap på kjerkegården. Det vil bli laga i vinter, og neste sommar vil det henge her, slik at alle kan slå opp i protokollen.

La meg samtidig få nemne at det ikkje var så heilt lett å få sjekka alle opplysningar på lista, både årstall og anna. Skulle det vere noen som finn feil, ber vi om at dei gir beskjed til grendelaget.

Lista over namn begrensar seg til dei som ligg i Håkvik. Men minnebautaen gjeld for så vidt alle andre vidrekingar også som "ikke fikk si kvile her." Dersom noen ønsker å få med i protokollen andre enn dei i Håkvik, går det an å få det til. Vi har brukt ringperm, og kan sette inn fleire opplysningar om det ønskes. Dette kan gjelde vidrekingar frå før 1900, eller utflytta folk som er gravlagt andre plassar.

Grendelaget vil til slutt takke de som har arbeidd med bautaen. Vi håper at denne steinen kan vere med på å knytte fortid og notid bedre sammen for oss i bygda. Det er litt underlig å tenke på at mange av de som steinen er reist til minne om, sjøl var med og skaut til pengar til han, i og med at de betalte inn til selvhjelpsforeninga. Så konkret kan forgangen tid veve seg sammen med notida. Desto større grunn for oss til å verne om steinen og verne om minnet om forfedrane våre.

FRED MED MINNET DERES

Martin

OVERSIKT

Namn		fødd		død	
Ole T. Hansen			1825		1900
Ingeborg Lavine Johnsen		28/3	1826	18/12	1903
Oline Ravn					1909
Andreas Hansen		19/5	1827	13/7	1909
Ole Ingebrigtsen					1909
Karen Marie Hansen,	f. Jansen		1820	24/6	1912
Hans F. Amundsen		23/6	1851	10/11	1914
Edvard Hansen		3/7	1895	5/11	191
Lava Rasmussen					1917
Iver Lech Ravn					1917
Johanne Larsen	f. Enevold				1919
Elisabeth Descington	f. Olsen	8/6	1893	22/1	1920
Ane Johanne Olsen		18/1	1862	14/12	1920
Albert Olsen		7/11	1900	29/6	1920
Josefine Eidissen		8/10	1850	21/9	1920
Iver Lech Amundsen					19[illegible]
Johanne Kristine Olsen	f. Erlandsen	28/11	1860	7/3	1923
Annar Johannes Kvamme				/4	1923
Arnt J. Hansen		6/2	1859	8/2	1924
Betzy Ravn og Lillegutt		23/3	1927		1927
Ella Kongsbakk		19/9	1928	19/9	1928
Lars Lorentsen					1928
Anne Oline Ravn	f. Iversen	28/6	1860	26/12	1930
Antonette Hansen		11/7	1866	9/12	1931
Ove Bygd					1931
Kristian Kongsbakk		26/2	1932	26/2	1932
Jon P. Eidissen					1932
Amund Eliassen		27/2	1852	28/3	19[illegible]
Haakon Ravn		31/10	1889	3/5	1932
Lars Rasmussen Holtvik				30/3	1933
Jonette Olsdotter		11/9	1858	15/6	1934
Johan Adolf Andreassen		18/10	1858	18/6	1935
Berntine Eliassen	f. Ravn	25/8	1854	9/5	1936
Jonette B. Amundsen	f. Martinussen	18/10	1862	23/5	1936
Hans Olai Ravn		17/8	1861	7/3	1937
Alf Sandberg Horne		17/5	1901	13/3	1940
Karoline Enevoldsen					1940
Julie Andreassen		31/12	1866	15/5	1940
Marie Elisabeth Olsen	f. Martinussen	27/4	1867	15/4	1940
Eliseus Johan Olsen		1/9	1854	3/1	1941
Elisabeth Enevoldsen					1941
Oluf Cr. Olsen		22/12	1862	16/6	1943
Hans O. J. Olsen		15/2	1865	19/2	1945

OLSOK FEST

Det var bra fremmøte på festen i grendehuset. Folk hadde tatt med seg sitt gode humør, og mange tok seg en svingom.
E lers var det loddsalg med mange gevinster, salg av mat og drikke , allsang og diverse underholdning. Nykomlingen på Brubakkan spilte egne og andres viser. Artig.
Forfatteren av visa på de neste sidene er Torill Hansen. Jammen er hun allsidig den jenta. På festen solgte hun lodd med den ene handa og steikte vaffelkaker med den andre.
Måtte det bare snart bli fest igjen.

-Festdeltager-

------++++++++---------

SPEIDERJOBBEN 1983

Vidrekspeiderne gjorde en flott innsats siste uka av september. Helke 600 kroner arbeidet de for. Det står det respekt av! Og takk til alle velvillige "arbeidsgivere"!

----------++++++++---------

BARNEKLUBBEN

Barneklubben starter opp igjen mandag 17 oktober.
Denne sesongen prøver vi med opplegg på skolen, for ungene under skolealder. Aktivitetene går for seg mellom kl.18 og 19.

Hilsen
Arna, Turid og Monica

MINI
1000

Like ved E6 på Fagernes

mel: ROMBAKSVISA.

Mellan höga fjällen vid Ofoten fjord,
ligger Virak som ei perle på vår jord
Og her vil vi alltid vare
bare her vi sette bo,
forr vi trives aller best i fred og ro.

Sjøl når austavinden fyke som besatt,
og kver en gubbe må triholde på sin hatt.
Kjerringan dem hujre på sø,
får på ullbuksa og sjal
forr å prøv og gjøre trekken minimal.

Vinterín e nu ikke bare fokk og rokk
vi ser nordlys, måneskinn og stjerneskokk
Sneen kan så stille dale,
eller regnet hølje ned
og på holka kan ei blåvar lett bli te.

Uti februvar står sola gjerne opp
smile lunt og varme opp en frossen kropp
Da e mørketida over
og det går igjen mot vår
bare synd det va så skyat nu i år

Påsketida kom med alle tiders var
sol og mildvar fjerna sneen som va her
Våren overraska mange
og i mai va det vel skjønt
så den 17. va skogen kledd i grønt

Sommerín vil vi ikke nevne særlig her
vi har hatt et så forbaska dårlig vær
men fremdeles har vi håpet
at i år kan det bli bra
for et håp må alle Virakinga ha

Det va hyggelig å treffes nu i kveld
å få røre sa med dans og sang og spele
ja en olsok-kveld på hūset
trekke bygdefolket med
så i kveld kan vi jo naboan få se

Overskūddet i fra denne festen vår
får vi glede av til vinterín neste år
Da står en fyringsovn i kroken
så heng i kjøp masse lodd
og til høsten har vi kanskje målet nådd

Nu i siste vers vi prise festen her
takk til de som kom, ja hver og en isar
Bare kos dokk og hold farta
natta e fremdeles ūng
og la det ikke bli så drøyt til neste gang

V-I D R E K

av Martin Røger.

Gårdens navn har utetter tida vært skrevet på mange måter Det eldste skrevne navn,og sannsynligvis det mest riktige, står i Aslak Bolts jordbok 1432 - 1448. Der står Widrekom. I 1521 skrives navnet Vigerecke og Vigerig,1535Wiidreck, 1667 Wierek,i 1746 Wirack,i 1786 Wiraack, i 1829 Virak, i 1886 Virek og idag heter stedet Vidrek, et navn det fikk da det ble opprettet poststed her.

O. Rygh har i sitt verk "Norske Gaardsnavne"tydet navnet slik:

Vidrekar flt. av Vidreke m. Sted hvor drivved (reksvider) driver i land.

Navnet uttales i bygdedialekten med stum d og æ-lyd, og man må vel anta at denne uttale,som har gått i arv fra slekt til slekt,er den riktige. Å anvende den nåværende skriveform Vidrek,-uten å nytte bygdedialekten er ikke rett. Navnet skal uttales Viræk. Hva angår O. Ryghs tyding av navnet, så vil jeg ikke bestride riktigheten,men tilføye følgende bemerkning: "I en skogrik fjord som Ofoten har drivved ingen betydning hatt i den utstrekning at en gård kunne ha fått navn deretter. Og dessuten forekommer det ikke drivved i fjorden da den er en lukket fjord som ikke har store elver som kan føre med seg skog og ved. Tydningen av navnet høres derfor unaturlig for bygdefolket.

I lang tid var vel Vidrek den innerste gården i Ofoten, og den hadde da en vid utstrekning d.v.s.Ubegrensete områder som Skjomen, Beisfjord, Herjangen og Rombak,som kunne benyttes uhindret. Gården ble da en vidrekkende gård,og det er ikke usannsynlig at dette har gitt gården sitt navn.

Den første skrevne opplysning om gården Vidrek finner vi i Aslak Bolts jordbok,og der står:"af Widrekom fiordungerallrar eignar er Cesilia a Widrekom gaf under stadhen. Item af Widrekom så mykit som fru Elsebe erfde æfter sin fadher herra Otte Rømer oc løk ercebiscope Aslak Bolt j retta skuld med sinna sona samtykte."

Viser her at erkebispestolen eide 1/4 av gården med alt som tillå denne,samt det som fru Elsebe arvet etter sin far. Hvor stor del av gården dette er anføres ikke. Men det er en annen opplysning som forteller mer. Vi ser at Otte Svaleson Rømer d.1411 som var gift med en datter av drottseten Erling Vidkunnson til Bjarkøy-Giske,eide en del av gården,muligens hele gården.

Hvem Cesilia er vites ikke, men hun er vel også av Bjarkøy ætta. Hvor lenge Vidrek har vært i Bjakøyættens eie, vites ikke,men en kan jo med litt dristighet anta at den har tilhørt ætta fra de store høvdingers dager.

Hvem som brukte gården fortelles ikke. Først etter ca 90 år finner vi navn på de som bodde her. I skattemanntallet for 1521 står anført: " Merete på Vigerecke xij lot s(12 lod sølv i skatt)og Erick på Vigerig j lot s (1 lod sølv i skatt) I erkebiskop Olav Engelbrektsons jordbok av ca. 1535 står hvor meget gården var bortbyksla for, men ikke til hvem.

I tida 1600 - 1610 bor her en mann som heter Erik. Han bor her i 1614 og i 1623 og er da gift og har en sønn og en datter. I 1651 - 1661 bor Hans Hansen her,f. 1594 og Kristoffer Eriksen (sannsynligvis en sønn av Erik)samt Peder Trondsen. I matrikkelen for 1667 sees gården å være på 3 våger, og var da en av de tre største gårdene i fjorden.

Hans Hansen og Harder Tomassen bor på Vidrek da og bruker 1½ våg hver. Sammenlagt for begge bruk var der en utsæd på 6 tønner korn, og de hadde også 10 kyr, 2 ungnaut, 16 sauer, 14 geiter og to hester.

I 1679 bor Peder Braad Pedersen her. Han er født i Salten i 1644 og døde på gården i 1716. Han var snekker og var sikkert kommet til Ofoten som bygningsmann til kjerka på Evenes. Han ble gift med Karen Hansdatter på Vidrek d. 1719. Hun var datter av Hans Hansen. P: B: Pedersen brukte hele gården 3 våg,og hadde foruten sine sønner 6 drenger og en fostersønn på gården. Det er mulig at det er han som begynte skippervirksomheten på Vidrek. P.B. Pedersen var en velstående mann,og denne velstanden kom til å følge slekta framover.

Av barna kan nevnes :Kirsten Pedersdatter f. 1684 d. 1756. Hun var gift 1. gang med skipper Edis Tørresen på Bjelgam,f. 1672 d. 1709, gift 2. gang med skipper og gårdbruker Knud Ingebrigtsen Aas på Bjelgam, f. 1669 d. 1743. En annen datter av Peder: Birgitte Pedersdatter f. 1686 d. 1748 var gift med lensmann i Ofoten, Lars Ingebrigtsen Aas på Tårstad. f. 1681 d. 1753. Knut og Lars var brør. De var sønner av kjerkebygger og seinere lensmann i Ofoten Ingebrigt Olsen.-fra Salte

Hans Pedersen og Mons Pedersen overtok Vidrek etter faren. Det er mulig at Hans var bare gårdbruker, mens Mogens (Mons) også var skipper.

I matrikkelen for 1746 står ikke oppsitternes navn oppgitt. Kongen, kjerka og prestebolene eide da 2 våger,og det er sannsynlig at den tredje våg var selveier jord.

Meir.

Ungdomssiden

ENDELIG!

Endelig har skolen begynt igjen. Opp tidlig om morgenen, regn og sur vind ute, sitte på bussen, lekspröve, melding med hjem, massevis av matteoppgaver, uforståelige engelske gloser, gramatikk og andre ting å kose seg med utover kvelden. Nå går det mot mörketid, snömåking og innfluensa. Ah, livet er skjönt. Nå er endelig sommeren (det er faktisk noen som bruker det navnet ennå) over.

T&K

HURRA!!!

Miraklenes tid er ennå ikke forbi. Vi har fått brev. 2 stykker tilogmed. Det er svar på spörrekonkurransen fra forrige gang. Vi tar 2. premien först. Inger Elin Overvåg har vunnet Ungdomssidens fottur til Hammarvatnet. Så var det förstepremien, som var å få navnet sitt her på sida. Det vil vi oppfylle her og nå:
TORGUNN OLSEN
Gratulerer begge to.

TOP 10

1. Irene Cara: Flashdance
2. Banana Airlines: På vingene med
3. Mike Oldfield: Crises
4. AC/DC: Flick Of The Switch
5. Police: Synchronicity
6. Michael Jackson: Thriller
7. Agnetha Faeltskog: Wrap Your Arms Around Me
8. Prima Vera: Her kommer Olavsmenn
9. Carola Haegkvist: Fraemling
10. David Bowie: Lets Dance

HVEM ER DETTE?

A: Gro Harlem Brundtland ?
B: Carola ?
C: Kronprinsesse Sonja ?

A: Superman ?
B: Snoopy ?
C: Fantomet ?

A: Roger Moore ?
B: Harald Heide Steen jr. ?
C: Aage Samuelsen ?

Lösningen kan sendes til:
Kjell Thorstensen eller
Tore Kongsbakk,
Vidrek 8520 Ankenesstrand

Frem fra glemselen

Gammel butikken - -

"Vi må ikkje glömme å skriv om gammel butikken hannes Enevold Kongsbakk. Det e sekkert mange som bor her i dag som ikkje veit at det ha vore butikk på Virak". Slik sa ho Jenny det engang vi satt og så nedover bygda, mens vi prata Austavind.

Ho Jenny skriv ikke mer, og slik som situasjonen nå er går kanskje Austavinden en heller usikkerfremtid i möte.

For at butikken ikke skal gå i glemmeboken uten å ha blitt omtalt i Austavinden, så skal jeg forsöke å skrive noen linjer om denne epoken i Viraks historie.

Lokalitetene trenger jeg ikke bruke så mye spalteplass på for de står der fortsatt, skal vi si som en anklage mot dagens og tidens overdådighet. Iallefall som et bevis på at det ikke alltid er det store og prangende som behöves for å ha betydning for miljö og bosæting.

Da han Enevold Kongsbakk som innflytter kom til Virak ble han sikkert snart klar over at her var behovet for en landhandel tilstede. Det meste av dagligvarer ble vel på den tiden kjöpt hos Jarl i Narvik.

Staburet hans Johan Andreasen ble med en god del omvöla gjort om til butikk i 1926 . Men for å drive landhandel trengtes det også varer av ymse slag. Disse kom vel i det alt vesentlige fra Narvik og med "lokalen", som den gang var bygdas eneste ofentlige kommunikasjonsmidel. Enten det var sirupsfustasiet, parafinfatene eller mellenga, så kom det alt denne veien. Hvordan det var å bale med dette, stor fjæra, adventsmörke og gjerne en god austavind, det kan de fleste tenke seg til som kjenner landskapet. Alt i alt var det ikke så lite som skulle drages opp fra fjæra, det var kanskje flere munner å mette den gang enn det er på Virak i dag.

Jeg nevnte adventa, og jula var like om jörnet da som nå. Som onga var vi ikke så lite spent på juleutstillinga. Noe ekstra i hyllene og glitter i taket, så var stemninga der. Fordringene var ikke så store heller. Sirup var også nevnt, men om vinteren kunne den være noe problematisk. Du burde helst levere inn spannet dagen för, for i frostet var strålen fra fatet ut på lagret både lang og tynn. Sjölsagt fantes de grönne boksene med Lyles Golden Syrup også den gang, men de falt nok vel dyr. Nei svartsirupen fra fat var godt og drygt pålegg.

Butikken tjente også som postkontor, og ble da et naturlig og kjærkomment sammlingsted både for gamle og unge. Var vel sånn mellem fem og seks på ettermiddagen at han Enevold "leste opp posten". Det var aviser og brev, og av og til en gul seddel som ble overrakt og mottatt med stort alvor. Den kunne bety så mangt, men var iallefal varsel om at et verdi - eller rekomandert brev var ankommet. Mens en ventet på at posten ble ordnet var det helst stort haloi blandt ungene ute på trappa, og ei vindusrute kunne i verste fall stryke med.

Selv om det ellers på dagen kunne være langt mellem kundene, så stod de nå tett som sild i tönne, gjerne flere fra vert hus. Og tobakksröyken lå tett under taket. Mange skulle også passe på å handle mens de var der, så klokka kunne vel bli både syv og mer för den siste var ekspedert.

For oss som var ungdommer under krigen ble disse post - kveldene et kjærkommet höve til å mötes, og mangt et treff senere på kvelden ble avtalt her. Var det likt seg. Ja fra den tida kunne det berettes så mangt.

Han Enevold og ho Elisabeth holdt seg lenge med handels - betjenter av eget fabrikat, men de forsvant etter hvert. Likevel, vi kan ikke komme inn på krigstida uten å nevne han Arne. Du verden når det ryktes at det var kommet tobakksvarer i skuffa, da var han Arne K bygdas apsolutt populæreste mann. Han prövde å fordele det så godt det lot seg gjöre, enten det nå var "Teddy", snus eller skråtobakk.

Men det var ikke bare blandt tobbaksfolket han var populær. Det fantes mange husmödre bort gjennem bygda, og tida var vanskelig. Mange av dem har funne kvila si nå, men felles for dem alle var at når det gjalt han Arne på butikken så var det bare godlåt. Personlig har jeg som en mistanke om at det også hadde noe med rasjoneringskortene å gjöre, - har det ja.

Ingen skikkelig bygdefortelling uten romantikk. År var gått og en dag ryktes det at det skulle komme butikkjomfru. Nå steg spenninga i gjengen. Nesten på hver gård fantes det opptil flere staselige karer, skal vi si i gifteferdig alder. Ja det var i den tida det enda fantes virkelig staskarer.

Så stod ho der bak disken, vidunderet. Jau jau ikke verst, kunne godt henges på fremsida av juletreet. Barberhövelen som ellers bare hadde vært i bruk om lördagene kom nå frem både titt og ofte. Det var ikke måte på hvor tjennestevillig guttene var blitt når det gjalt et erend på butikken. Mangt ble glemt med vilje bare for å få ta turen opp igjenn. Messingstanga på fremsida av disken ble etter hvert salrygga av at karene i ordets rette for - stand lå frempå med hele brystkassen. Men det ble likesom ikke noe fremsteg verken for den ene eller den andre.

En dag fikk man forklaringa, da kom det en fremmed kar til bygda - heimanakjæresten til tötta. Og det var det.

Etter hvert som kommunikasjonene bedret seg minka om - setninga på butikken. Da som nå gikk folk gjerne over bekken etter vann. Og ikke var det noe tilskudd til nærbutikken. Den siste tida var den vel åpen bare annenhver dag, og engang i 1955 ble nökkelen vridd om etter den siste kunden. En epoke var dermed slutt på Virak.

En av dagene kom jeg i snakk med en ung frue som bor her i bygda nå. Jeg spurte hvordan det var å være fremmed i grenda. Det er vanskelig å bli kjent, for du vet det er like- som ikke noe sammlingsted hvor man til daglig kan treffe folk, var svaret.

Så er det da bare å tru at en om ikke så alt for lenge kan snakke om gammel butikken, men da i forholdet til en ny. På landsbygda har butikken altid vært noe mer enn en plass hvor man kjöpte varer. Den var også et "kultursenter", og vil fortsatt være det.

Albert

Etter en sommer med oljehyre,
skal du unne deg en ny frisyre.

HÅKVIK HÅRSENTER

Innehaver

Ranveig Megård

Telefon
59265

Når parkeringen flyttes til denne siden,
da går du rett inn, og sparer på tiden.

KOLFLAATH

Telefon 4Io74

Har du en venn som skal jubilere,
med en gavesjekk kan du flott gratulere.

Ankenes Sparebank

Telefon 44055 Bjerkvik 52IOI

Når frosten biter deg med et grin,
du forsvarer deg best med en god kamin.

J. Reuald's

Telefon 4I080

Den gamle, såvel som den nye kunde
er velkommen inn på sin handle runde.

A. ANTONSEN

ASS. HANDELSFORRETNING

Telefon 56I54

Har du planer om å skifte klokke,
la deg ikke av "snarkjöp" lokke.
Gå til fagfolk.

K. Karoliussen

Telefon 43930

"Hösten er kommet
hör stormarnas gny - !
Spör pris på en freser,
for snart blir det sny.

ARNØY & CO

Telefon 4228I

TRIO varesenter

Avd. Öra	Avd. Ankenes	Avd. Håkvik
Tlf. 4I902	Tlf. 563II	Tlf. 59I50

Hva skal barnet hete?

Fisk eller frosen seifilé (Bjørkelind.s)
Skjæres i to fingertykke stykker. Om klatt smør på bunnen av stå- eller jerngryte.
Legg fiskestykkene tett sammen på bunnen
Strø på litt salt, en anime revet muskat og hermavla dill (Strhågen) Vask og skrubb rein mandelpotet (Jørgen's eller Jan's)
Skjær de på langs i fingertykke skiver
Legg et lag på fisken. Så fisk og poteter til du har stor nok porsjon. Salt og krydder mellom lagene, - gjerne litt mel om du vil ha kraftig saus ligninde
Så toppen pyne (Jan's) løk eller paprika
Stor ukr * Skiver. Slå på 1-2 dcl kaldt vann. *
Dette skal dune under lokk til potet en er bortimot ferdig, - og på svak varme. Du skal ikke røre i gryta, men dreie den sedelings noen ganger.
Dette skal ikke bore lapskaus!
Tørr serving - kan du legge på en klatt rømme og strø noen purilekvaster.
Vel bekomme!

Navneforslag sendes til redaksjonen og „jøgen ter sammen" på 4de Øvelsavinden ütkommne.
(„Gryta" må vere prøvd på navneforslaget sendes inn!)

Liko

BRUBAKKEN

Brubakken av Vidrek g.nr. 81 br.nr. 19
Eier: Gyda Ravn, Vidrek, 8540 Ballangen
Ankenes s.k., Ofoten p. Nordland

I. Fornminnets art: Yngre steinalderboplass
Reg.ved: E.Skjelsvik, G.Björhovde, O.S. Johansen
Dato: 23.7.69
Nr.: X5, Flyfoto: 1983 M 16

Terrengets art. Utsikt: Dyrket mark, slakt NV-hellende terreng mellom E 6 i N og brattere stigning i S. Utsikt mot Ofotfjorden og Vidreköyene fra V til NV.

Orienteringsoppgaver: Ca. 15-50 m SSV for våningshuset, ca. 90 m ÖSÖ for E 6. H.o.h. ca. 15 m (?).

Beskrivelse: På dette området har det blitt gjort en rekke funn fra man begynte å rydde gården i 1925 og frem til 2. Verdenskrig; bare en skiferkniv (h), se skisser) er funnet etter krigen. En rekke av disse funnene oppbevares nå på gården, men et par år för krigen ble 4-5 av de fineste eksemplarene, de största skiferknivene, overlatt nå avdöde veioppsynsmann Löften fra Bjerkvik.
Sakene som oppbevares på gården skal ha vært tatt til Tromsö Museum for gjennomsyn for ca. 20 år siden av en tannlege og en lege fra Narvik, men de ble returnert etter ca. et år.
To ovale garnsökker av bergart, det ene med langsgående, det andre både med langs og tverrgående furer, som også oppbevares på gården (som kantstein i hagebed), ble funnet ca. 50 m Ö for boplassen og ca. 20 m S for driftsbygningen.
Området har en lun og skjermet beliggenhet p.g.a. den brattere stigningen med knauser etc. i S. En bekk (Åa) går Ö for boplassen ca. 30 m Ö for funnstedet for garnsökkene.
Orientert: NÖ-SV. L. ca. 35 m, br. ca. 20 m.
Tidligere funn på brnr.: Se under beskrivelsen.
Litteratur: Ingen.

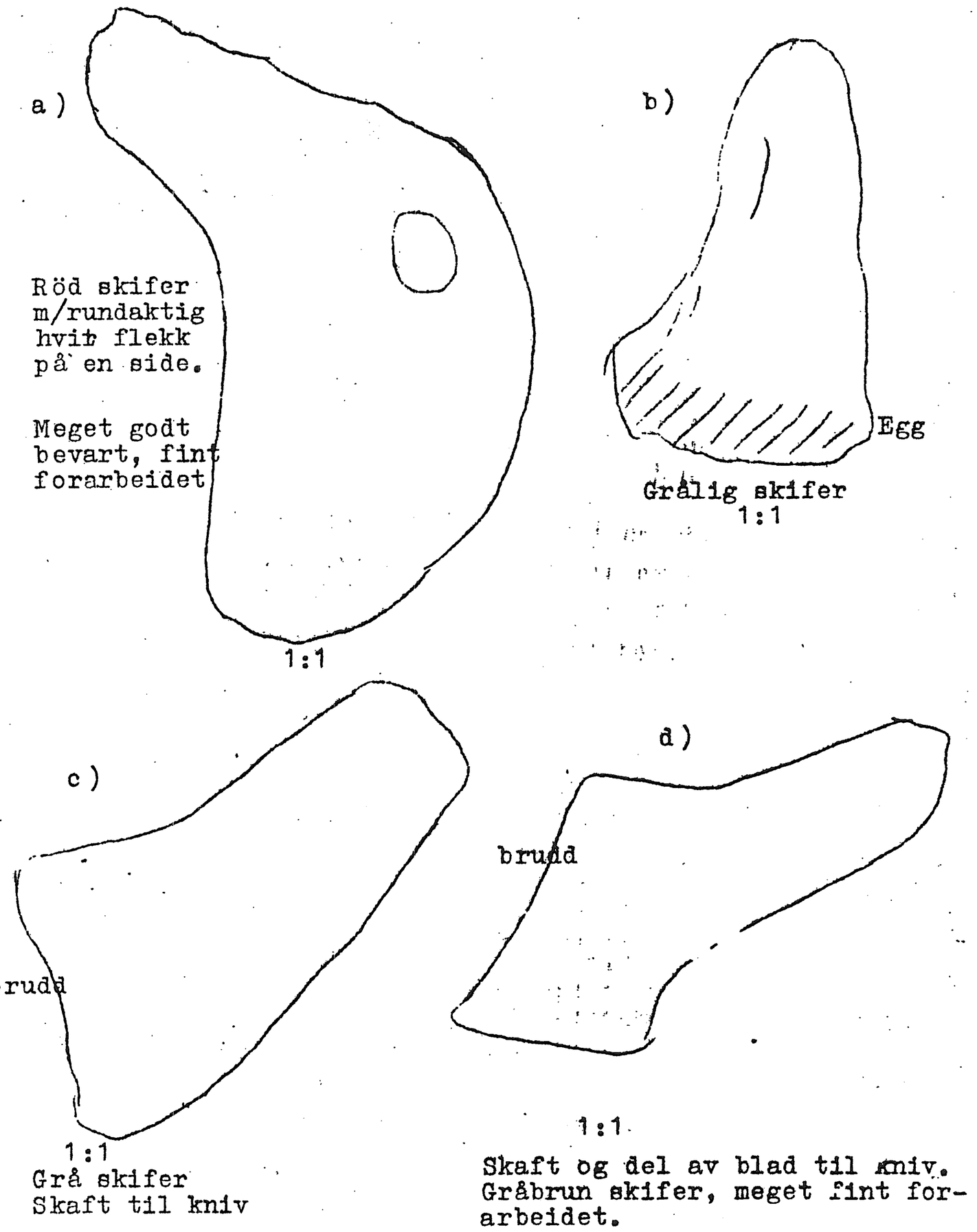

Brubakken av Vidrek, gnr. 81, brnr. 19 (forts.)
Ankenes s., k., Ofoten p., Nordland

e)

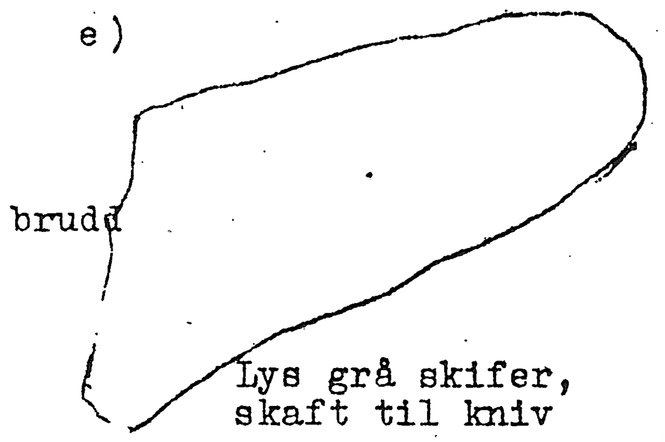

Lys grå skifer, skaft til kniv

1:1

f)

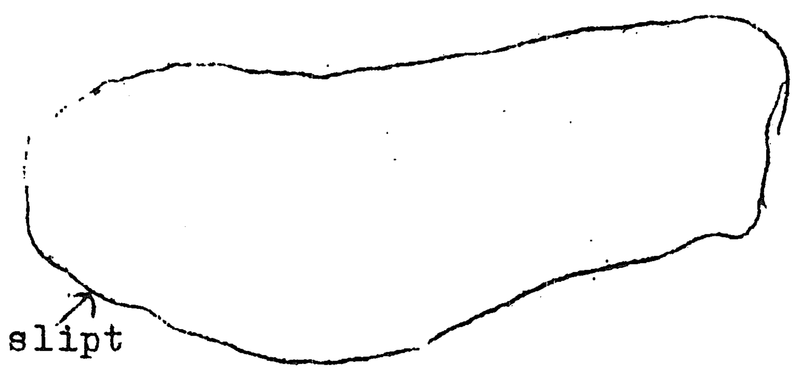

1:1 mörk grå skifer huggarr over det hele

g) Nærmest rektangulært bryne av rödbrun skifer, l. ca. 10 cm, br. ca. 2 cm. Bryne av mörk brunlig skifrig bergart med rombisk lengdesnitt. L. 12,5 cm, br. 4,5 cm
1 brun, 1 svart stein - naturdannelser.

h)

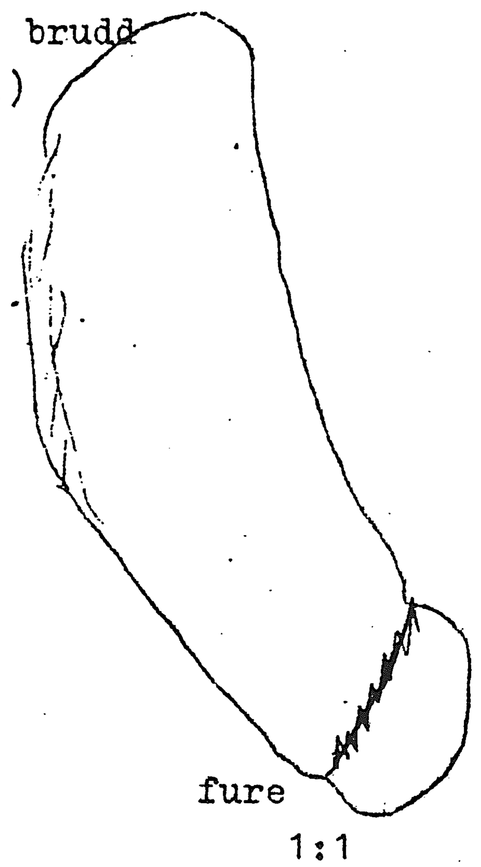

1:1

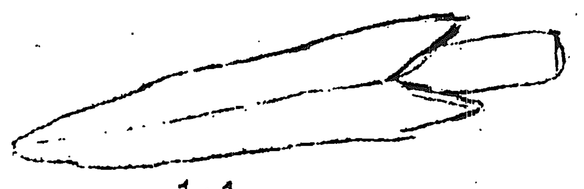

1:1
Pilespiss av h it lys grå skifer.
Fint forarbeidet.

j)

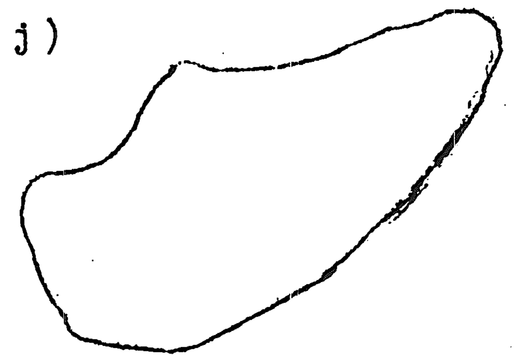

1:1 Fragment av kniv i lys grå skifer

k)

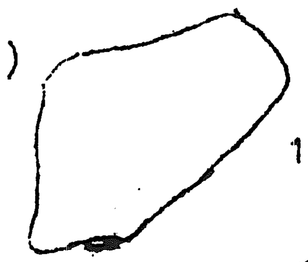

1:1 Fragment av skaft (?) til skiferkniv (lys grå)

l)

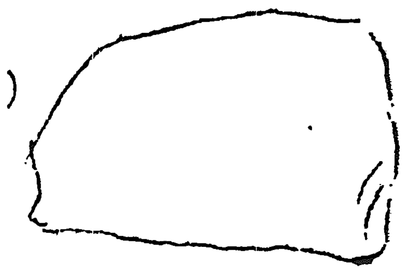

1:1 do. fragment m/spaltet baksidë

m)

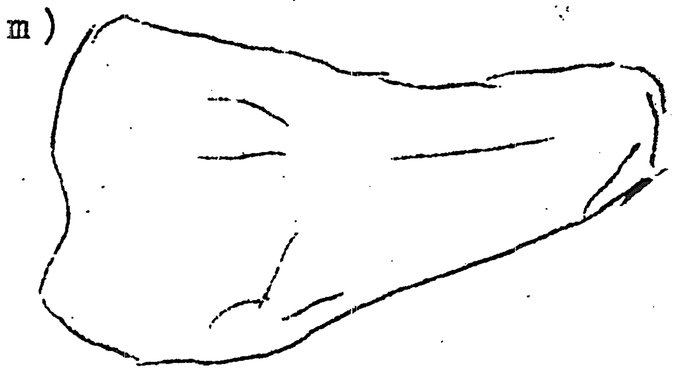

1:1 Emne til skiferkniv i noe mörkere grå skifer

KJERKESTEINEN

Brubakken av Vidrek g.nr. 81 br.nr. 19 (forts.)
Eier: Gyda Ravn,Vidrek, 8540 Ballangen
Ankenes s.k.,Ofoten p. Nordland

II. Fornminnets art: Fjellknaus - ikke fornminne
Reg.ved: O.S. Johansen
Dato: 14.8.69
Nr.: X8, Flyfoto: 1983 M 16

Terrengets art. Utsikt: Björk og furubevokst flate på N-siden er Storelvas munning. Utsikt over Ofotfjorden i NV og N, mot Vireköyene i NV.

Orienteringsoppgaver: Ca. 270 m VNV for husene på gården, ca. 130 m VNV for E 6.

Beskrivelse: I ellers ganske flatt lende ligger det på N-siden av Storelvas munning en stor fjellknaus, kalt "Kirkesteinen". A.Indregard, Tore Hundsgt. 59,Narvik, mener steinen har fått navn etter en liten trekirke, "Korshus", som stod i nærheten av steinen. Ingen kan påvise noen tuft i nærheten. Men Indregård mener å ha lest en artikkel av lokalhistorikeren J. Reppe i Ofoten Folkeblad för krigen, der denne kirken er nevnt. Andre på stedet mener knausen kan ha fått navnet fordi formen minner om en kirke.
Knausens störrelse: L. NÖ-SV ca. 35 m
br.NV-SÖ ca. 20 m.
h. inntil ca. 10 m.
Tidligere funn på brnr.: Se under I på samme br.nr.

Litteratur: Se under beskrivelsen ang. mulig litt.

SKOGLY

Skogly I og II av Virak g.nr. 81 br.nr. 28,29
Eier: Per Melängen, Övrevn. 16,Framneshögda, 8500 Narvik
Ankenes s. & k. Ofoten p. Nordland

Fornminnets art: Yngre steinalders boplass ?
Reg.ved: E. Skjelsvik
Dato: 10.7.68.
Nr.: X3, Flyfoto: 1983 M 16

Terrengets art. Utsikt: Höytliggende terasse som faller bratt av mot V. Lyngmark med furu og björk. Utsyn V-over fjorden.

Orienteringsoppgaver: Ved hytten, ca. 100 m S for våningshuset på Rydning (81/24).

Beskrivelse: Ved hytten er funnet 2 skiferkniver og en meisel (?), som oppbevares av hyttens eier. Funnet ble gjort i 1930-årene, den ene kniven ble funnet i hyttetomta, mens de andre er funnet like ved hytten ved legging av plen eller i potetbinge.

Kjærlighet - -

(godt nabo-skap, vare by the-grense-handel, tradisjonen osv.)

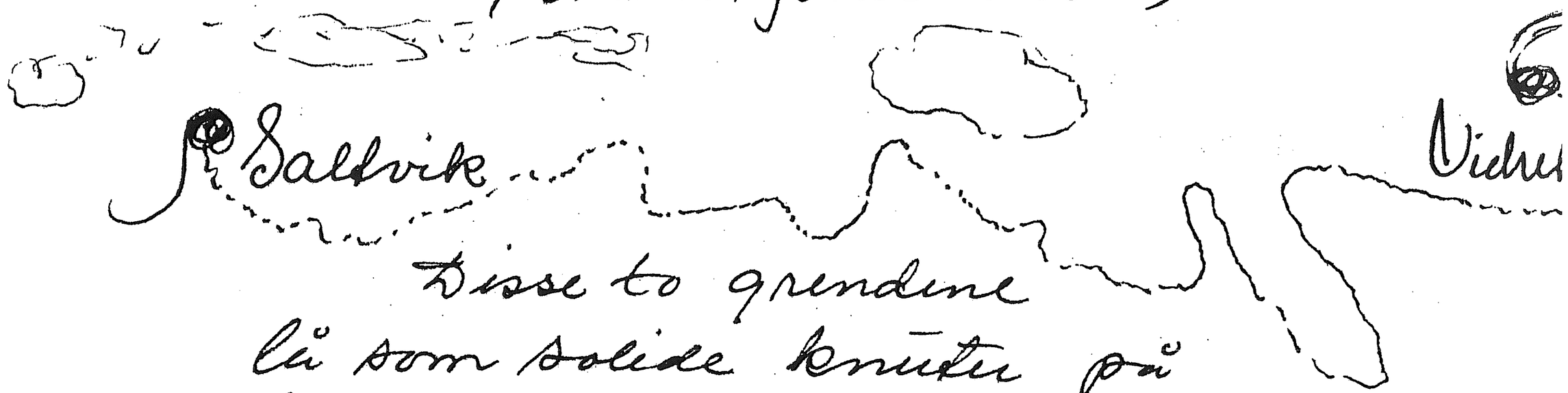

Disse to grendene lå som solide knuter på hver sin ende av ei snüra eller „kanka" snor. - Vi setter pekefingeren på 1900,- århundreskifte - eller dror. - Begynner å tenke på hvem som var, - hvem som kom og hvem som forlot disse to bygdene, - eller kanskje bandt de sammen. Så „Stikkåmoen" under tie ungdommen som er litt eldre enn „Øg", - prater vi alltid om hvordan det var i grendene og heimene. Hva folk gjorde i „fritia", - hva de gjorde „skjömminga" på parafinlampe eller tenn hva ungdommene gjorde på lördag - og söndag - udnom å se die kjinka i my og me. No lar vi tankene gå tilbake og den moen av ungdommene fra os fra den gang. Avstand er ikke så viktig, - men sämn ca. tå år etter hundreskifte flytta Amanda fra Salvik tie Rösåsen og gifta seg med Benoni Amundsen. Ho var söster tie bl.a. Berner, Ronnie og Reidun Ingebrigtsen. Om Benoni

gikk på „fierfötter" på sommeren - eller vinter-
fór. - Det ikke vi noe med, - men „heggan"
var i alle fall solide med ekikhesåler av
torskegarnstråd. Amanda kom fra en
heim hvor hauet stø sentrall i livbeg-
inga. Det batt- og båtles lopolgam, og
de som skulle vere med på båtlaget - had-
de faste gjøremål. Kvinnfolka sydde, -
stikka og tova „sjøvotta", bakte kiøter
feille av brød og flatbrød, - laga gom-
me og geitost - kvit og brun.
I denne heimen stø bangen sentrall,
de var gla i å synge - og bangen gikk
vidre med nye generasjonen.
Så gikk det nden år - og Anna Olsen -
(datter tie Ol-Akselsen - (i fg. Leksikonet Karine!)
Som var oppfostret hos Anne og Hans Raun
på Bekke Volden, - giftet seg med Dettlev
Karlsen fra Dalvik og flyttet dit.
Deres faste besøk med barna tie Annas
heim - hilsten jeg godt.
Nå er vi kommet litt ut i 20 åra og da
er det at en stødig ungdom, Håkon
Kristensen tar seg en „tjenesten" tie
Ovnstua. Han fikk både ho Petra og „halvan
konserthus". De giftet seg 21. sept. - 24, -
rydda og bygde på „Skogsetti". Håkon var
båtsein og lofottfar, - hadde flere herfra
grunda i sitt båtlag. Den kvite, emaljerte
komfyren som ho Petra kjøpte tie heim sin
stø i Ovnsliesjøen dei huset blei ferdig. Den
er tekst instalert på Skogsetti nå.

Vinn er no så godt opptrakka at selv de litt eldre kan gi seg ut på friri. Det begynte med at en så lys som bevega seg ute med Moshågen – Timgamnesset. Ei fjøslåt var go å ha med i høst- og vintermørket.
Resultatet blei at Elisabeth på Gjudhaugen gifta seg med Bernt i 1927 og flytta til Dalbrik.
Er det noen som ikke husker denne lune hjem og gjestfrihet, denne livsfilosofi og humor det lang opp i grønnende år. Tradisjoner og store røtter ga ossungene mye å minnes.
Og så kom den perioden da det var mange voksne og stemme kanu i vest – som måtte retning øst for å finne sin utvalgte i en fluttallig jenteflokk. Det må nevnes: da var her også oppslø flere tjenestejenter fra ulike steder i fylket, – også fra Troms. Så denne tiden var det stor aktivitet på „Ungdomshuset" – med fester for barn, foreldre og bestefaldre.
Den kommen bildet av Antona fram; ho var en fantastisk „hved pinnes" på nær sagt alle tilstelninger. Det var pakke – rømme – Sirsken grøtfest. Fast tradisjon! Du kunne også få kjøpe rømmeballe, chokolade, kaffe, brødskiver med egg, kjempestore vaffelkaker med en haug gomme på. Å, jåge meg. – da var det i sannhet „fakevendingane" til.
Så i Røna med tebkspillet, – Senere kom Hans og de spelte sammen. Fast tradisjon!
„Ut vil jeg – ut – minte de unge, – og – mange „kjæresteier" blei avviksla!

Nu blir jeg som den „gjømmemaete bonde i haven – som ikke vil fortelle hva den vet" – så vi går videre! –

Tilbake til Røåsen. Rundt 30 tallet flytter Hilda – datter til Amanda og Simoni – til Saltvik og gifter seg med Hans Hansen. De bygde så godt som på „grense området" Ballangen – Ankenes kommune. Ingen bedre!

Hilda, – som så mange andre – er alene i dag, men humør og humor har hun bevart. Og hun har vi ofte gjennomgjøgt mange minner, – også sammen med Edvin. Vi savnet Edvins replikker og kommentarer og mangen god latter til like på hans bortgang.

Aslaug Nilsen fra Tysfjord, – Fjente på Indugård – blir i 35-36 gift med Reidar Ingebrigtsen (Sønn til Konrad. De rydder og bygde i Rønbogen. Siste flytting skjer etter „krig og fred". Da flytter Reidun i Hallvika og gifter seg med Roald Lundberg, – bygde og bor i Rønbogen.

Om jeg har glemt noe – eller noen, – så må det være meg tilgitt. Rettingen kan ettersendes.

Vær så god, – nøste par til!

P.S. No er det bilvei – autostrada mellom „knutepunktene"! Riko.

Anno: 1983

R Ø D E R.

Vi er nu så heldige at vi er blitt adoptert av en stor, rød mons som beærer oss med sitt mer eller mindre hyppige besøk. Det er nu egentlig ikke husfolket som kommer i første rekke hos ham,men vår lille Sara,og så kommer en bedre middag med melk attåt som nr. 2. Så kommer vi kanskje.

Vi har nu likevel tatt oss den frihet å døpe han til Røder. Han har visst ikke noe i mot det,for når han er i nærheta,og vi roper Røder,kommer han hoppende i full fart.

Det begynte for tre år siden. Da fikk vi av og til øye på en rød mons som hoppet på tre bein. Han var så sky og forsiktigat han stakk av bare han så oss i vinduet. Vi visste at han kom forbi av og til,og tidlig i fjor vinter begynte vi å gjøre oss venner med ham. Sara har hjem nr. 2 på loftet i gammal-fjøsen,og av og til kunne vi se et rødt lurvat fjes i åpninga der oppe. da satt han og venta på damebesøk. Når vi oppdaga ham på loftet,begynte vi å skyve ei skål melk og fisk inn til ham, og det kunne han ikke stå for. Veien til hannens hjerte går som kjent gjennom magen,så både melka og fisken forsvant. Han viste seg aldri når vi var ute,men stemmene våre ble han vant med etter hvert. Når han hørte at vi begynte å "jatta" utfor fjøsen, visste han at det var noe godt i vente.

Neste skritt på veien kom da han var veldig intwressert i Sara,så han kunne ikke slippe henne helt ut av syne. Da ho kom inn av verandadøra,glemte han å være redd

så han satte seg for å vente til ho kom ut i gjen. Hvordan skulle jeg få mat ut til han uten at han stakk av i gjen? Jeg skar av ei stor plastflaska,laget hull til å få hyssing gjennom,fylte melk i og heiste den ned til ham. Han ble veldig usikker men klarte ikke å stå for en melkeskvett, så han drakk en halv liter,og det smakte godt Etter at han oppdaga hvor melka kom ut fra,og det ikke skjedde noe vondt,fikk vi se mer og mer til ham. Når han kom,satte vi ut mat til ham,og han åt mens vi stod i døra og pratet med ham.

Vi ropte Røder til ham når vi så ham på myra,og navnet forbant han med full mage,så han kom springende med en gang.

Nu er vi blitt så gode venner,at når han hører at verandadøra åpnes,er han på plass,og vi får lov å stryke og klø ham. Han presterer til å med å male til bake. Av og til tar vi knekken på ei loppe eller to,men i det siste har han ikke hatt noen.

Her om dagen fikk han en rival fra Storelva,og de sloss så hårtufsan stod som en sky rundt dem. De fikk gjennomgå begge to,men ungmonsen måtte dra seg tilbake ei stund. Han måtte en snartur hjem til ho mor og bli stelt med. Røder fikk halve fjeset oppklort,og han fant seg i at jeg vasket og gjorde såran rein. Jeg fikk til og med lov til å løfte ham.

I går kveld da jeg luftet gjennom verandadøra,kom Rødern inn i stua sammen med Sara,så han begynner åbli husvarm. De fikk seg mat,og så sa han takk for seg og gikk ut i gjen. Nu er han begynt å si takk for maten. Da skal han være så god han kan,og vil gjerne sitte på fanget

for å bli klødd. Det tok lang tid,men det er moro å få et dyr så tillitsfullt som han er blitt. Det ser ikke ut at han plages så mye med at han bare kan bruke tre føtter. Det er vel blitt en vane,og han har jo klart seg alene med handicapet sitt. Det letter nok litt til vinteren når han vet hvor han kanfå litt attåtnæring,og en lun ~~pl~~ plass å sove på.

Tøril.

S P E I D E R E N.

Vi er nu kommet godt i gang med speideren etter sommerferien,og det er fremdeles 11 unger som følger oss. Vi har et stort prosjekt foran oss i løpet av høsten,og det er å pusse opp det ledige rommet ved siden av sløydsalen. Vi var så heldige at vi fikk 1000 kr. av sanitetsforeninga,1250 kr. fra bankene og 1000 kr. fra kulturstyret. De pengene vil bli brukt til speiderrom, met vårt,og til annet materiell som vi har bruk for. Vi har kjøpt inn rimelig panel,men vi trenger nok hjelp til å få den oppsatt. Da håper vi at noen foreldre vil stille opp og hjelpe oss. Vi har jo flinke speidere som vil hjelpe,og har lovet å steike vafler og servere kaffe til arbeidsfolket. Vi skal nok gi beskjed når vi begynner, I disse dager har vel de fleste på Virak merket at det er speidere ute å går. Det er speidere ute på jobb over hele landet,så da må jo vi følge med. Det som kommer inn,går til hjelpearbeid i Addis Abeba, Etiopia,og der kommer pengene vel med. Vi kom med i siste uka,men når vi ser på hvo lita bygda er,så tror jeg det holder med ei uke.

Vi møtes hver uke på onsdag mellom kl 17 = 18,30,og prøver å finne på ting som aktiviserer. Det var jo meninga at vi skulle besøke speiderleiren som var i ~~Tamokdalen~~ Tamokdalen,men på grunn av ferie og ekstra-vakter,fikk vi ikke nok biler til å kjøre,så vi får se om det lykkes bedre neste gang.

Hilsen speiderne i 1. Vidrek speidergruppe.

Kurs.

Rammevevkurset tok til på skolen tysdag 13. sept. Det skal gå 12 tysdagar utetter haustan,så ein gong ut i nov.er det slutt.

Det er berre med tre deltakarar frå Vidrek,så forsterkning måtte til. Frå Ballangen kjem tre stykker,og så er det ei frå Emmenes. Vi er sju i alt.

Det er Narvik Husflidslag som held kurset.
Lyset i klasseromet er dårleg,så det var vondt å sjå,men så kom han Harry og hengte ei stor lampa i taket over oss, og så var den sorga sløkt.

Så dumt at ikkje fleire frå grenda såg seg tid til å vere med,for vi har det veldig triveleg,og vi lærer mykje.

Sigfrid.

BASAR

Den lørdagen da sommerens basar i bygda gikk av stabelen, hadde vi en skikkelig sommerdag hvor sola smilte til oss, og da måtte vi ape etter selvfølgelig.
Ikke få av dem som hadde ei billig hyttetomt på Virak, kom og betalte ei lita ekstraleie i form av loddkjøp, kaffe og godkaker.
Sanitetskjærringan hadde brukt flittige fingre utover vinteren og laga mye fint til utlodningen, så fristelsen til å ha sitt navn i deltakerbøkene under trekningen,- ja, den var ganske stor. Om ikke alle kom på vinnerlista, så gjorde de nærmere 30 nedenfor det:

I bilde med innbrent motiv: Torill og Willy Pettersen.
2 bøker: Randi Bjerkelund.
I sengesett: Olga og Nils Dahl.
I glasskål: Odd Antonsen.
I kommesett: Årun Ravn.
4 glass: Marte Østermann.
I nøkkelhus: Harry Eilertsen.
Badmington: Ravlo.
Pilespill: Hilda Hansen.
6 par kopper: Inger Mortensen.
Bestikk i stål til 2 pers.: Turid Slettli.
Blomstergruppe: Agnar Larsen.
I hekla slumreteppe: Frode Lundberg.
I rund hekla duk: Ravlo.
I rund hekla duk: Ravlo.
I hardangerløper: Kent Harald Lundberg.
I hardangerløper: Liv Overvåg.
2 runde hekla brikker: Marit Åsheim.
I fløtebrikkesett: Sigfrid Indregard.
I par grytekluter: Wenche Solli.
I barnegenser: Jens Arne Johansen.
Barneskjørt og genser: Gyda Kongsbakk.
I babyjakke: Lisbeth Berg.
I barneslipover: Alfred Nygård.
I begonia: Jørn og Svein Yngve Eilertsen.
2 rokokkobilder: Arna Hedlund.
I bløtkake: Harry Eilertsen.
I sjokoladekake: Inger Mortensen.

Det ser tydelig ut som at det settes pris på en slik "basarlørdag" sommarstid. Mange "emigranter" fra bygda har høvet til å treffe mange kjente på ett golv, og det er rasjonelt i tider da dagene raser av gårde og sommeren blir bare kortere.
Et uttall av folk ønsker dette skal bli et årlig arrangement, og det ønsker arrangøren også så gjerne. Men dessverre tærer alderen på mange av sanitetsdamene, så vi kan ikke forlange allverdens innsats lengre. Og det er ganske gressent av unge medlemmer, så der er plass i massevis for dem som ønsker å gjøre en innsats til hjelp for syke.

Takk til alle som yta til denne basaren, og vel møtt alle som ønsker basardag til neste sommer!!!

0=0=0=0=0=0=0=0

G R A T U L E R E R ! !

En ekstra gratulasjon vil vi sende til

Vidar som fylte 8 år I2. juni og
Terje som fylte II år I3. juni.
Dessverre var de ikke blitt med blant gratulasjonene i sommernumret.

Ellers gratulerer vi hjertelig
Lars med 2 årsdagen 14. september
Linda med 5 årsdagen 29. september
Svein Yngve med 5 årsdagen 7. november
Roger med 9 årsdagen 27. november

Dersom det er noen flere så ørsker vi dere de beste ønsker og gratulere.

Har noen et tips om noen i bygda som jubilerer send det til redaksjonen - og vi hjertelig gratulerer.

0=0=0=0=0=0=0=0=0=0

Det er jo snart på tide å begynne å tenke på hvordan man skal finne billige julegaver. Det er slett ikke behøvelig å ta bytur, kanskje er det en fordel å se hva som kan gjøres etter en tur i nabogården på garnbesøk.
Det kjempegode Saga-garnet som mange har strikka votter av er nå nedsatt til bare kr. 7,- pr. hg.. Det er sluttparti så dry ikke med å bestemme hvor mange som skal utstyres med ekte ullgaver under juletreet.